

ENIGHET.

En av de ting som kanskje sterkest preget vårt demokratiske samfunn var at den alminnelige mann i skrift og tale hadde høve til å uttrykke sin mening. Det ga den trygghetsfølelse at en selv var med på å bestemme den vei utviklingen tok. Det ga ansvarshensle og sette en hver i stand til å medvirke til at det som var galt og vrangt ble rettet på.

Den kamp vi nå fører gjelder først og fremst å få disse forhold tilbake. Det må ikke villedde oss til å tro at vi i dag kan arbeide etter de samme retningslinjer. Av rent praktiske grunner har vi måttet omstille oss til et annet tenkesett og andre metoder. Men den alminnelige manns ansvar og aktive deltagelse blir ikke mindre av den grunn. Det kjempende demokratiske krav til den enkeltes disiplin blir stadig hardere og mer krevende. Presis som den enkelte soldat i en armé har hver og en som kjemper på heimefronten visse ufravelige plikter. Vår ennå våpenløse heimefronts armé forlanger at ingen sluntrer unna og at enkeltgrupper ikke tar seg til å arbeide på egen hånd. Krevet til kjeperne på Heimefronten er her de samme som til en hær i felt.

Hovedkravet er at alle bøyer seg for de sjenerelle pareler og retningslinjer som blir sendt ut av Heimefrontens Ledelse. En kan være trygg for at denne ledelse hvor alle samfunnsgrupper av betydning er representert, tar sikte på å behandle sakene etter prinsipper som tilfredsstillende alle berettigede interesser. Det er innlysende at det i siste fase av kampen ville få de værste følger om det ikke var fullstendig enighet mellom heimarmeen og den norske forsvarssjef i London, nemlig kronprins Olav. En har fra de siste begivenheter på krigsskueplassen beviser for fordelene ved et velorganisert og enhetlig samarbeid mellom utefront og heimefront, mens en på den annen side med sorg minns utviklingen som førte til tragedien i Varsjove.

Det ville være naturlig om det under kampon her heime ikke reiste seg spørsmål av taktisk art som det ikke var enighet om. En må imidlertid ha klart for seg at en på dette grunnlag ikke kan gå til kamp mot sine egne interesser representert ved vår lovlige regjering og vår heimlige ledelse. De brodt anlagte aksjonene til felles beste er avhengige av aktiv støtte av alle gode nordmenn for å få en heldig gjennomføring. Dersom en eller annen gruppe tar en annen stilling på tvers av heime- og utefrontens bestemmelser, vil det bare føre til å svekke disse organers autoritet og det vil bare gagn vår fiender. Det kan synes som om det av og til blir foretatt ting av ledelsen som det er grunn til å være uenig i. En må imidlertid regne med at ledelsen av hvilke hensyn som spiller inn og til en hver tid har det fulle overblikk over situasjonen og tar de forholderegler som er nødvendige og som er til gagn for det fullste beste.

Vi kommunale er fra gammelt kjent for vår pliktoppfyllelse og loyaltitet mot våre lovlige styremakter. Vi forstår nødvendigheten av å underordne oss og gjøre alt for at disses vedtak og bestemmelser blir fulgt til minste detalj. Vi viser tilbake alle anslag som har til hensikt å spre splid og mistillit og slutter i tett fylking opp om vår ledelse på heime- og utefronten.

FOLKESTREIK?

Før i tiden - i de store lønnskampers tid - var det streikevåpenet som var de fagorganiserte arbeidernes viktigste våpen, og ble situasjonen riktig tilspisset, var det generalstreiken som det ble truet med.

I dag står ikke lenger klasse mot klasse. I dag står et samlet folk i kamp mot undertrykkerne. I denne kamp har vi brukt mange slags våpen - trass i at vi er våpenløse.

Streikevåpenet har vi enda ikke brukt, men når tiden kommer og vår tro som folk krever det, da skal vi vite å bruke det.

Da proklameres folkestreik.

Folkestreik er ikke en klassestreik. Det er hele folkets totale og solidariske krigsinnsats. Da blir det ikke spørsmål om sjefer og underordnede, om arbeidsgivere og arbeidere. Da blir det sjefen som forlater arbeidsplassen i spissen for sine folk og larer døren. Da oppløses all samfunnsvirksomhet. Da skal ingen av våre materielle ressurser tjene fienden, da skal ingen "arbeide for tyskerne".

At skadevirkningene i en slik situasjon også rammer oss selv, er vi klar over, men en krig kan ikke føres uten ofre. Vi proklamerer ikke folkestreik uten at det er uomgjengelig nødvendig. Hv. enten vi er kjøpmann, statsfunksjonærer, handverkere eller kontormenn, advokater eller tannleger, så kreves vår personlige innsats. Vi har kanskje aldri drømt om å skulle streike. Mange er kanskje sin egen arbeidsgiver og mener at vi ikke kan streike mot oss selv.

Tenk om igjen.

Hele overskuddet av vår samfunnsvirksomhet etter at våre egne absolutt nødvendige behov er dekket, går i dag til fienden.

stilling vil bli varig - enten fordi den hører til en kriseadministrasjon eller fordi det kan bli tale om en omlegging av vedkommende administrasjon - må disse hensyn ikke i noe tilfelle lede til at en unnlater å kunngjøre stillingen ledig, men det kan bli tale om å besette den ved konstitusjon. En viktig reservasjon må gjøres til dette punkt: Mange av våre landsmenn befinner seg i dag utenfor Norge, i krigstjeneste, i fengenskap eller som politiske flyktinger. Når vi krever at stillingene straks kunngjøres ledige betyr det ikke at vi vil starte et kappløp til grøftatet, slik at de som ikke er på pletten med en gang blir satt utenfor. Er en imidlertid oppmerksom på dette forhold, vil det ikke være vanskelig å finne en praktisk løsning.

Også stillinger som ikke kan karakteriseres som opprykningsstillinger, altså begynnerstillinger, som har vært besatt under krigen, må kunngjøres på ny. Dersom praktiske hensyn taler for det, vil det imidlertid for slike stillinger være mindre betenkelig å vente noen tid og la de nåværende innehavere av stillingene fortsette noen tid, dersom de ikke har opptrådt som svikere.

Retten til offentlig tjeneste har alltid i Norge vært forbeholdt folk med uplettet rykte. De offentlige lønnstakere tør som stand betraktet være bekvemt av sin holdning under okkupasjonen. Vi krever en skånselsløs utrensning av de elementer som har sviktet, og når en slik utrensning er foretatt i våre rekker, tør vi påstå at de som får seg overlatt ansvaret for kommunens styre også vil få til disposisjon en stab av arbeidere og funksjonærer som vil gjøre det mulig for den å løse de store oppgaver som mel-der seg. Men fordi vi har foretatt en utrensning i våre egne rekker, har vi også rett til å stille krav til dem som skal overta styret i kommunene. Bare folk med helt rent rulleblad må settes inn i kommunestyret. Uansett hvor betydningsfull rolle en mann spiller for krigen, og uansett hvilke undskyldende momenter han kan fremføre, må det være en ufravelig regel at det hedersverv å være med i kommunens styre ikke blir betrod noen som har vist undfallenhet overfor okkupasjonsmakten.

FOLKESTREIK - VÅRT HEMMELIGE VÅPEN.

Mange spør seg selv i denne tid: Er vi så maktesløse at vi rollig må se på stadig nye overrep og voldshandlinger fra makthavernes side? Nei, det er vi ikke. Vi har ett våpen som vi hittil ikke har brukt - Folkestreik.

Hva er Folkestreik? Folkestreik er et nytt ord og et nytt begrep. Folkestreik er hele folkets totale og solidariske innsats i kampen. Når Heimefrontens Ledelse proklamerer Folkestreik, oppløses hele arbeidslivet. Foruten at fabrikkene og samferdselsmidlene stanser, stenger alle butikker og kontorer. Både sjefer og underordnede holder seg hjemme. Lærerne møter ikke på skolen, o.s.v. De meget få nødvendige unntak vil det bli gjort rede for når Folkestreik proklameres.

Når skal Folkestreik brukes? Folkestreik vil bare bli brukt i nødsfall fordi skadevirkningene også rammer oss selv. Men det er visse ting vi nå ikke kan tåle. Da bruker vi Folkestreik. Militær mobilisering eller arbeidsutskrivning av tilsvarende kategorier, mord på gisler, deportasjon av nordmenn til Tyskland under slike forhold at de utsettes for lidelser og død, er omstendigheter som vil kunne utløse Folkestreik.

Merk følgende:

1. Folkestreik vil bli proklamert av Heimefrontens Ledelse.
2. Ordren utsendes gjennom den frie presse og over London Radio.
3. Ingen må la seg rive med i aksjoner som ikke er satt i verk av Heimefrontens Ledelse.
4. Vi må om mulig forberede oss på den situasjon som oppstår når alle tilførsler stanser. Også vann, gass og elektrisitet kan bli avstengt i en kritisk situasjon. Sørg for tørrmelk eller boksenmelk til spebarna.

SKJERPMY TAUSHET er et krav til alle gode nordmenn og ikke minst til de kommunale lønnstakere. Om du oppdager at din kollega, din overordnede eller din underordnede arbeider med noe illegalt, så vær ikke nysgjerrig. Snakker du om det til noen, gjør du samme arbeide som en angiver. Prøver du å legge hindringer i veien for ham, er du en forræder. Enten det nå er et våpenlager du har sett eller hørt om eller det er et annet illegalt arbeide du har fått rede på så gjelder bare den enkle ting, nemlig: Hold kjeft!

De vil hver på sitt område gjøre den ytterste innsats for å gjenreise vår frihet og selvstendighet etter grunnloven, de tror på demokratiet, de hater nazismen, og de er lojale mot konge og regjering. Det er menn fra disse gruppene som sitter i H.L.

Hvordan er din stilling til parolene?

H.L. er idag det norske folks og den norske regjeringens representanter hvor det gjelder motstanden mot fienden herhjemme. Det er derfor ikke en privatsak om en vil følge parolene eller ikke. Den som trosser eller til og med motarbeider parolene, stiller seg dermed på våre fienders side og vil få sitt oppgjør etter krigen.

De 20 kampbud må desverre av plasshensyn utstå til senere nr.- Imidlertid har vi foren oss et fryktelig dokument som heter "Lønnsinnstillingen for Oslo kommune vedr. budsjettåret 1944/45". Vi skal siden komme nærmere inn på lønnsinnstillingen og de personer som selv-forskyt er kommet med der. Men allerede i dette nummer skal vi på grunn av disse og andre svake sjeler gjengi kampbud nr. IX. Du skal ikke søke noen offentlig stilling. Heller ikke skal du frivillig eller under tvang ta arbeid etter arresterte, avsatte eller suspenderte tjenestemenn. Nazistene har satt seg som mål å nazifisere de offentlige etater ved å fjerne de beste normenn fra sine stillinger. Blokaden har virket som en sterk bremse mot nazifiseringen.

De som svikter:

Vi fortsetter også i dette nr.- med å gjengi rapporter fra tillitsmenn.

Sjefør. Ørnulf Andersen ved Oslo Lysverker har i den senere tid vist en altfor stor iver ved å stå til tjeneste for nazigeneraldirektøren og andre stor-nazister. Han bruker Lysverkenes bil A.275 til å kjøre private turer for gen.dir.- Han hjelper ham også med hagearbeid og gir til og med bort kenne sine til denne quisling.

Kommunal-Nytts lesere husker sikkert fra en tidligere artikkel at det i Oslo forsorgsvesen er ansatt 2 nazi-"damer", fru Solberg og frk. Sæther. En del av de øvrige funksjonærer i forsorgsvesenet viser stadig at de ikke er klar over hvordan disse "damer" bør behandles. Da fru Solbergs far, nazisten Gustav Dahl, døde 4 oktober måned, sette partifelle frk. Sæther i gang innsamling til blomster, en innsamling som flere ikke-nazistiske funksjonærer ga sitt bidrag til. De hadde nemlig ikke fått noen parole om hvordan gode normenn skal reagere i slike tilfeller!

Ved Aker Elektrisitetsverk giftet forleden en funksjonær sig en nazist - og i den anledning sirkulerte en presangliste.- Det viste seg desverre at det ved bedriften er ansatt mange mindre verdige funksjonærer. Foruten nazistene tegnet det seg på listen funksjonærer som gjerne vil gå for å være gode jössinger. Dette er spesielt tilfelle i en avdeling hvor nazistene ikke engang hører til og blandt de som tegnet seg var flere i høyere stillinger. Fra nazistens egen avdeling ble presang ytet fra en såkalt presangkasse.- Disse funksjonærer som ikke engang kan stå for selv den minste pågang fra N.S. side, må være klar over at de etter krigen vil bli ansett for ikke å ha de nødvendige egenskaper for å inneha betrodde eller høyere stillinger innen kommunen. Truls Hansen, lærer ved Oslo Handelsgymnasium omtalt i forrige nr. forsøker nå å tilintetgjøre alle sport etter den nazifiserte utgave av sin bok i handelsrett. Etter den lite omtale i kommunal-nytt fikk han en forlegger til å trykke den gamle utgaven på ny. Arbeidet med trykkingen foregikk både dag og natt. Det hastet så med boka. No bytter han inn den forrige boka gratis. Han sørger alltid for å få tilbake den nazifiserte utgaven av 1933 og mener vel dermed at vi skal ha glemt hans nazistiske tendenser.

HUSK AT DET ER DIN PLIKT Å SENDE AVISA VIDERE, SLIK AT BÅDE OVER- OG UNDERORDNEDE FÅR HØVE TIL Å LESE DEN. HUSK AT DIN PLIKT ER TAUSHET OG FORSIKTIGHET. UNNGÅ STRIPE og PROVOKATØRER.

HVA VI KREVER.

For alle gode nordmenn blant kommunale lønnstakere har det vært en selvfølgelig ting under hele okkupasjonen å følge de paroler som er gitt fra ansvarlig hold. Desto sterkere stempler de seg selv de svikere som for å oppnå en liten økonomisk vinning har søkt om lønnsforhøyelse. Vi sikter her til lønnsinnstillingen for Oslo kommune for budsjettåret 1944/45. Dette dokument er mottatt med vemmelse og avsky i kommunale kretser. Foruten de som har søkt er det også tatt med en rekke personer som er foreslått flyttet opp av etatene.

Vi er klar over at enkelte søknader til dels er av gammel dato, og at dokumentet antakelig omfatter alle søknader om lønnsopprykking siden 1941. Det er av den grunn nødvendig å granske hver enkelt søknad av eldre dato, men ett må slås tydelig fast, nemlig at kravet om ikke å gjøre noe for å oppnå personlige fordeler var gjort helt klart i presse, radio og ved paroler allerede ved årsskiftet 1942/43. Etter denne tid er parolen gjentatt gang på gang, og ingen blant kommunale lønnstakere kan si at de ikke har kjennskap til den. Ingen er ubekjent med at kampen mot nazifiseringen blant annet fikk uttrykk i følgende 2 punkter:

1. Ingen søker stilling i stat eller kommune.
2. Ingen offentlig funksjonær eller arbeider søker annen offentlig stilling, avansement eller lønnsforbedring.

Disse 2 ting er det minste vi forlanger av gode nordmenn. Det er bevist at dette krav har skapt de største vansker for N.S. og tyskerne. Det har bremset på politiske avskjedigelser, forfølgelser og overgrep mot offentlige lønnstakere. Det har derigjennom blitt et viktig våpen i kampen for gjenreisningen av Norges frihet.

Det finnes ingen unnskyldning for de folk som har brutt solidariteten på dette område. Det er folk hvis holdning til vår kamp også for øvrig er så svak at spørsmålet vil bli tatt opp om disse funksjonærer i det hele tatt skal fortsette i offentlig tjeneste med de kanskje enda sterkere krav til moral som kampen for freden vil stille. Det er også betenkkelig og fordømmelig at de enkelte etater har tatt opp lønns spørsmålet for lønnstakere i denne tiden. Vi forlanger en fullstendig utrensning av alle som har sviktet i kampen mot nazismen. Dette krav har vunnet hevd og er ansett som berettiget og nødvendig av våre lovlige styremakter. Ingen sviker må tro at vi i gleden over å ha vunnet seieren vil fare lempelig fram. Tvert imot vil det bli gått fram med den største strenghet mot dem som har brutt ut av rekkene.

I Aker er det gått ut beskjed om at søknad om lønnsforbedring må være sendt inn innen utgangen av året. Fall ikke for fristelsen til å søke! Dette er siste varsel, og vi skal love våre lesere å komme tilbake til lønnsinnstillingene for Oslo og Aker for budsjettåret 1945/46.

"EKTE" JÖSSINGER.

Gjennom våre tillitsmenn er vi gjort kjent med at enkelte overordnede tjenestemenn i kommunene har utmerket seg ved å legge så mange hindringer i veien som råd er for sine underordnede. Til advarsel for disse personer som har sett det som en oppgave å spre splid blant gode nordmenn vil vi idag dra fram eksempler. Hvis dette ikke hjelper, skal vi etterhvert behandle andre utskielser av denne art.

En forvalter ved et av våre kommunale sykehus kalte i den første vanskelige tiden etter okkupasjonen inn sine underordnede og gjorde dem klart at fra nå av var gjeldende overenskomster og tariff satt ut av kraft. Det var ham som nå hadde myndigheten. Denne har han siden brukt til blant annet å gjennomføre endringer av lønns- og arbeidsforhold som har virket skadelige for lønnstakerne. At disse har protestert energisk er det ikke tatt det minste hensyn til. Tiltak som nazimyndighetene satte i verk er selvsagt fulgt til punkt og prikke. Har noen protestert er vedkommende blitt truet med arrestasjon og fengseling.